

førte paa Regeringens Vegne af mig og med Udvalgsmedlemmer, som Rigsdagen har valgt til at føre disse Forhandlinger. (*Slengerik*; Det er ikke rigtigt.) Jo, det er. Det plejer dog ikke at være saaledes, at man i et Udvalg anser det for urigtigt, at nogle Medlemmer stille Ændringsforslag, naar de kunne blive enige derom, eller at de tale med vedkommende Minister. Jeg skulde næsten tro, man kunde pege paa adskillige Udvalg ogsaa i denne Vinter, hvor det ærede Medlems Parti er blevet enigt med andre Partier om Ændringsforslag, og hvor de andre Udvalgsmedlemmer først have set disse Ændringsforslag, naar de kom frem i Udvalget fra disse Partiers Side.

Saa var der endvidere blandt Forslagets bitre Modstandere det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow). Men hans Tale var jo egentlig kun Talen fra i Fjor om igen. Det ærede Medlem har nu en Gang den Tro, at det er Frygten for hans Parti, der overhovedet har ført denne Overenskomst med sig, og jeg finder det i Grunden ganske ørkesløst at søge at afkræfte denne Tro hos ham. Der er jo Mennesker, der aldrig kunne faa i deres Hoved, at alle andre Mennesker nu en Gang ikke kunne samles akkurat under den Hat, de lige have ved Haanden, og saaledes har det ærede Medlem ogsaa stillet sig i denne Sag.

Heller ikke skal jeg gaa i Rette med det ærede Medlem, naar han hævder, at de frikonservative have dikteret denne Overenskomst have dikteret Regeringen den og nu ville diktere dette Ting den. Kan det mere det ærede Medlem i Strid med de faktiske Forhold og i fuldstændig Strid med Udtalelser fra frikonservativ Side at opretholde denne Betragtning, saa vær saa god for mig.

Det har paa ny vist sig, som jeg sagde ved Indledningen af denne Replik, at Modstanderne, Højre, Socialdemokratiet og de radikale, kun kunne enes om at kritisere Forslaget og søge at omstyrte det — men det er *Løsningen*, Befolkningen længes efter. Det er *Løsningen*, Befolkningen nu ser hen til, og den Dag, da dette Ting vedtager dette Forslag, have vi den *Løsning*, som Befolkningen vil hilse med Glæde.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Den højtærede Minister sagde før, at de Tal, jeg havde nævnt,

havde jeg gjort større ved at tale om Kvinderne, som jo ikke nu have Valgret. Men det er ikke ganske rigtigt. Da jeg talte i Gaar, nævnedes jeg, hvor mange Folketingsvælgere der var paa Tillægslisten i Løbet af de 5 Aar, og jeg havde ikke taget dem paa Tillægslisten med, som vare der, fordi de endnu ikke havde naaet de 30 Aar. Da fik jeg saa store Tal, at jeg aldeles ikke behøvede at tage flere med. Det viste sig nemlig, at for Eksempel for det sidste Aar vilde det blive 400 + dem fra 25—29 Aar. Det er et ganske betydeligt Tal af Vælgere, som nu have Valgret, som man her udelukker. Jeg nævnedes i Dag, hvor stort dette Tal vilde blive, naar vi regnede Kvinder og Tyende med, men Tallet behøver ikke at forøges dermed. Det er nemlig i sig selv stort nok til, at Vælgerne ikke ville synes om dette Forlig, idet de kunne se, at der heri ligger et betydeligt Tilbageskridt.

Jeg tog Ordet for at gøre denne Berigtigelse, men da jeg har faaet Ordet, vil jeg sige et Par Ord til den højtærede Minister. Han var ikke tilfreds med Socialdemokratiets Ordfører. Jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister tog paa vor Ordfører, var mig et Vidnesbyrd om.....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløben.

Dinesen: Den Stilling, jeg agter at indtage overfor dette Forslag, ønsker jeg at begrunde med nogle Ord, som jeg udbeder mig det høje Tings Opmærksomhed for.

Jeg har udtalt tidligere her i Tinget, at jeg kunde have ønsket, at den høje Regering havde indtaget en anden Stilling til denne Sag derved, at den, samtidig med at den søgte dette Spørgsmaal løst, tillige søgte de efter min Mening paa-trængende Spørgsmaal af forfatningsmæssig Karakter løste, Spørgsmaal, som det forekommer mig mere og mere paa-trænge sig. Jeg behøver ikke at paapege nærmere, hvad jeg mener. Vi vide jo, hvorledes dette Ting lider under at være en Repræsentation, der ikke i tilstrækkelig ensartet Grad repræsenterer det samlede Vælgerkorps her i Landet. Jeg har ogsaa lagt den Anskuelse for Dagen, at jeg ønskede, mens Tid var, at opnaa en saadan Revision af det andet Tings Sammensætning, at det mere svarede til, hvad man ønsker, at et Landsting skal være, end jeg mener, det er i dette Øjeblik. Det er nu ikke